

Irresistible, descarat i generacional: el millor Terenci Moix torna a les llibreries

Edicions 62 reedita "El dia que va morir Marilyn", en motiu dels 15 anys de la mort de l'autor | Labutxaca també recupera "Tots els contes" i "El sexe dels àngels", Premi Ramon Llull 1992

"Una de les principals mancances del nostre sistema cultural és el desconeixement del patrimoni literari", escriu Sebastià Portell al pròleg de la nova edició d'*El dia que va morir Marilyn* (<https://www.grup62.cat/livre-el-dia-que-va-morir-marilyn/263952>), que arriba de la mà d'Edicions 62. "Se'ns escapen els referents. O no ens n'adonem i contribuïm a enterrar-los", afegeix. Potser sigui ben cert, tan predisposats com estem a perpetuar el tòpic i a fer lectures esbiaixades dels nostres grans -en el sentit més ampli possible- autors.

En part, això és el que li va passar a Terenci Moix, sepultat per la imatge que ell mateix propagava: xerraire, de gran fotogènia televisiva, irresistible i encantador. Però, més enllà de la caricatura i de l'enuig per una obra que es va fer massivament popular -i que alternava el català amb el castellà-, això és el que vol reparar la reedició d'aquesta novel·la, un dels grans moments literaris de l'autor, i tot un "manifest generacional" amb motius propis de l'efervescència juvenil i un relat que transita per la cultura de masses i el món del cinema, amb l'homosexualitat exposada per primera vegada en la literatura catalana.

Una obra de gran vigència

Peces que conformen una obra singular, referencial i absolutament vigent. Per això, Edicions 62 la reedita de nou en motiu dels 15 anys de la mort de Terenci Moix. "Un text d'alta qualitat, a cavall entre la literatura memorial i la novel·la psicològica, un autèntic retrat generacional que ja voldrien haver escrit molts dels autors suposadament 'pop' d'avui en dia", com subratlla Portell al pròleg, concís, però molt ben afinat.

El dia que va morir Marilyn, que va ser publicada el 1969 i va rebre el Premi Crítica Serra d'Or, mostra una retaula de grans personatges, "profundament humans i perdedors, que encara bateguen avui", a través d'una prosa esculpida amb dedicació, amb talent i molt d'ofici. Moix hi narra la vida barcelonina de dos nois que el 1962 tenien 20 anys i que van rememorant els seus

records d'infantesa i adolescència -el cinema, els tebeos, l'educació religiosa- enfrontats als records dels seus pares sobre la Barcelona dels anys 30 i la Guerra Civil.

Recuperació de més obres de Terenci Moix

L'aniversari de la mort de Terenci Moix arriba també amb la recuperació de dues de les seves obres més representatives, que reforcen la voluntat d'apropar l'escriptor al públic actual. Per una banda, labutxaca presenta en un sol volum *Tots els contes* (<https://www.grup62.cat/lilibre-tots-els-contes/94994>), llibre que aplega els tres volums de relats que va publicar al llarg de la seva trajectòria: *La torre dels vicis capitals*, *Assassinar amb l'amor* i *La caiguda de l'imperi sodomita*.

També es reedita *El sexe dels àngels* (<https://www.grup62.cat/lilibre-el-sexe-dels-angels/264248>), premi Ramon Llull i Lletra d'Or del 1992. L'obra va provocar una gran polèmica, ja que emetia una crítica àcida del sector cultural a través d'una dissecció del propi gremi. En la història, la Barcelona sacsejada per les commocions dels anys setanta acull la irrupció d'un personatge emblemàtic: el jove escriptor Leonard Pler, que deixa al seu pas molts misteris insondables.

Unes recuperacions que ens deixen sense excusa per reviscolar la ploma incisiva de Terenci Moix, amanida de tocs de geni inimitable per, així, no contribuir "a enterrar" els referents que expliquen la nostra literatura i revertir una de les principals mancances del nostre sistema cultural. El desconeixement del patrimoni que ens ha fet arribar a tenir una literatura descarada, moderna i, sobretot, viva.